

32002L0077

17.9.2002.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 249/21

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2002/77/EK
(2002. gada 16. septembris)
par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū
(dokuments attiecas uz Eiropas ekonomikas zonu)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 86. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas 1990. gada 28. jūnija Direktīva 90/388/EEK par konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu tirgos ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/64/EK ⁽²⁾, ir būtiski grozīta vairākas reizes. Ievērojot to, ka jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.
- (2) Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 86. pants uzdod Komisijai nodrošināt, lai dalībvalstis ievērotu savus pienākumus saskaņā ar Kopienas tiesībām attiecībā uz publiskiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kam ir īpašas tiesības vai ekskluzīvās tiesības. Ievērojot 86. panta 3. punktu, Komisija var precizēt un izskaidrot pienākumus, kas rodas saskaņā ar minēto pantu, un šajā sakarā izvirzīt vajadzīgos nosacījumus, kas ļautu Komisijai efektīvi izpildīt uzraudzības pienākumu, ko tai uzliek minētais punkts.
- (3) Saskaņā ar Direktīvu 90/388/EEK dalībvalstīm bija jāatceļ īpašās un ekskluzīvās tiesības telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanai, sākotnēji pakalpojumiem, kas nav balss telefoniju pakalpojumu, satelītu pakalpojumi un mobilie radiosakari, un tad ar šo direktīvu pakāpeniski izveidoja konkurenci telekomunikāciju tirgū.
- (4) Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. pantu Eiropas Parlaments un Padome pieņēma daudz citu direktīvu šajā jomā, galvenokārt cenšoties izveidot telekomunikāciju pakalpojumu iekšējo tirgu, ieviešot atvērtā tīkla nodrošināšanu un universālā pakalpojuma nodrošināšanu atvērtu un konkurētspējīgu tirgu vidē. Šīs direktīvas būtu jāatceļ no 2003. gada 25. jūlija, kad sāk piemērot elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jaunus reglamentējošos noteikumus.
- (5) Jaunie noteikumi sastāv no vienas vispārējās direktīvas, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopēju tiesisko regulējumu

elektrosakaru tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) ⁽³⁾, un četrām atsevišķām direktīvām: Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) ⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK attiecībā uz personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un komunikācijām) ⁽⁷⁾.

- (6) Ņemot vērā sasniegumus, kas iezīmējuši liberalizācijas procesu un telekomunikāciju tirgu pakāpenisku atvēršanu Eiropā kopš 1990. gada, atsevišķas definīcijas, kas izmantotas Direktīvā 90/388/EEK un aktos, kas to groza, būtu jāpielāgo, lai atspoguļotu pēdējos tehnoloģiskos sasniegumus telekomunikāciju jomā, vai jāaizstāj, lai ņemtu vērā konverģences fenomenu, kas pēdējos gados veidojis informācijas tehnoloģiju, mediju un telekomunikāciju nozares. Ja iespējams, atsevišķu noteikumu formulējums būtu jāprecizē, lai veicinātu to piemērošanu, attiecīgos gadījumos ņemot vērā atbilstošās direktīvas, kas pieņemtas saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. pantu, un pieredzi, kas gūta, ieviešot Direktīvu 90/388/EEK un tās grozījumus.
- (7) Šajā direktīvā ir atsauce uz "elektronisko komunikāciju pakalpojumiem" un "elektronisko komunikāciju tīkliem" nevis uz iepriekš izmantotajiem terminiem "telekomunikāciju pakalpojumi" un "telekomunikāciju tīkli". Šīs jaunās definīcijas ir būtiskas, ņemot vērā konverģences fenomenu, vienā vienotā definīcijā apvienojot visus elektronisko komunikāciju pakalpojumus un/vai tīklus, kas saistīti ar signālu pārraidīšanu, izmantojot vadus, radioviļņus, optiskos vai citus elektromagnētiskos līdzekļus (t.i., fiksētie, bezvadu, kabeļtelevīzijas, satelītu tīkli). Tādējādi radio un televīzijas pārraide un apraide būtu jāatzīst par

⁽¹⁾ OV L 192, 24.7.1990., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 175, 10.7.1999., 39. lpp.

⁽³⁾ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

- elektronisko komunikāciju pakalpojumu, un tīkli, kurus izmanto šādai pārraidei un apraidei, tāpat būtu jāatzīst par elektronisko komunikāciju tīkliem. Bez tam būtu jāprecizē tas, ka elektronisko komunikāciju tīklu jaunā definīcija ietver arī optiskos šķiedru tīklus, kas ļauj trešajām personām pārraidīt signālus, izmantojot savas komutācijas vai maršrutēšanas iekārtas.
- (8) Šajā sakarā būtu jāprecizē tas, ka dalībvalstīm ir jāatceļ (ja tas jau nav izdarīts) ekskluzīvās un īpašās tiesības visu elektronisko komunikāciju tīklu nodrošināšanai, ne tikai to, kas paredzētas elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanai, un būtu jānodrošina tas, ka uzņēmumi ir tiesīgi nodrošināt šādus pakalpojumus, neierobežojot Direktīvu 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK noteikumus. Elektronisko telekomunikāciju tīklu definīcijai arī būtu jānozīmē, ka dalībvalstīm nav atļauts ierobežot operatora tiesības izveidot, paplašināt un/vai nodrošināt kabeļu tīklu, pamatojoties uz to, ka arī šādu tīklu var izmantot radio un televīzijas programmu pārraidei. Jo īpaši īpašās un ekskluzīvās tiesības, kas iekļauj elektronisko komunikāciju tīklu izmantošanas ierobežošanu televīzijas signālu raidīšanā un izplatīšanā, ir pretrunā ar 86. panta 1. punktu, saistībā ar EK Līguma 43. pantu (tiesības veikt uzņēmējdarbību) un/vai 82. panta b) punktu ciktāl tie ļauj dominējošam uzņēmumam ierobežot "ražošanu, tirgus vai tehnikas attīstību, tādējādi kaitējot patērētājiem". Tas tomēr neierobežo īpašos noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Kopienas tiesībām un jo īpaši ar Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvu 89/552/EEK ⁽¹⁾ par to, kā koordinēt noteikumus, kas paredzēti dalībvalstu normatīvajos vai administratīvajos aktos attiecībā uz televīzijas raidīdarbību, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/36/EK ⁽²⁾, ar ko reglamentē plašai sabiedrībai paredzēto audiovizuālo programmu izplatīšanu.
- (9) Atbilstoši proporcionalitātes principam, dalībvalstis vairs nepakļauj elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanu un elektronisko komunikāciju tīklu izveidi un nodrošināšanu licencēšanas režīmam, bet gan vispārējo atļauju režīmam. Šāda prasība tiek izvirzīta arī Direktīvā 2002/20/EK, saskaņā ar ko elektronisko komunikāciju pakalpojumi vai tīkli būtu jānodrošina, pamatojoties uz vispārēju atļauju, nevis uz licenci. Cietušajai pusei būtu jābūt tiesībām neatkarīgā iestādē un beigās tiesās vai tribunālā apstrīdēt lēmumu, kas tai liedz nodrošināt elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai tīklus. Tas, ka fiziskai personai ir tiesības uz efektīvu juridisku aizsardzību, kad vien valsts pasākumi pārkāpj tiesības, kas tai piešķiras ar direktīvas noteikumiem, ir Kopienas tiesību pamatprincips.
- (10) Valsts iestādēm var būt dominējoša ietekme uz publisku uzņēmumu izturēšanos, ko rada vai nu noteikumi, kas reglamentē uzņēmumus, vai veids, kādā sadalītas akcijas. Tāpēc, ja dalībvalstis kontrolē vertikāli integrētus tīkla operatorus, kas pārvalda tīklus, kas izveidoti saskaņā ar īpašām vai ekskluzīvām tiesībām, šīm dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, lai izvairītos no iespējamām Eiropas Kopienas dibināšanas līguma konkurences noteikumu pārkāpumiem, šādi operatori, atrodoties dominējošā stāvoklī attiecīgajā tirgū, neveic diskrimināciju par labu savām darbībām. Tātad dalībvalstīm būtu jāpieņem visi pasākumi, kas nepieciešami, lai novērstu diskrimināciju starp šādiem vertikāli integrētiem operatoriem un to konkurentiem.
- (11) Šai direktīvai arī būtu jāprecizē princips, kas izriet no Komisijas 1996. gada 16. janvāra Direktīvas 96/2/EK, ar ko groza Direktīvu 90/388/EK attiecībā uz mobilajiem un personiskajiem sakariem ⁽³⁾, nodrošinot, ka dalībvalstis nepiešķir ekskluzīvas vai īpašās tiesības izmantot radio frekvences un ka šo frekvenču izmantošanas tiesības būtu jāpiešķir objektīvā, nediskriminējošā un caurredzamā kārtībā. Tam nevajadzētu ierobežot īpašos kritērijus un kārtību, ko dalībvalstis pieņēmušas, lai piešķirtu šādas tiesības radio vai televīzijas raidījumu satura pakalpojumu sniedzējiem, lai īstenotu vispārējās intereses mērķus saskaņā ar Kopienas tiesībām.
- (12) Jebkura valsts shēma atbilstoši Direktīvai 2002/22/EK, ko izmanto, lai sadalītu universālā pakalpojuma saistību nodrošināšanas izmaksas, ir balstīta uz objektīviem, caurredzamām un nediskriminējošiem kritērijiem un ir atbilstoša proporcionalitātes un pēc iespējas mazāku tirgus traucējumu principiem. Mazākie iespējamie tirgus traucējumi nozīmē to, ka iemaksas jāsedz tādā veidā, kas cik vien iespējams samazina lietotājiem uzliktā finansiālā aprūtinājuma ietekmi, piemēram, sadalot iemaksas iespējami plašāk.
- (13) Ja tiesības un pienākumi, ko rada starptautiskas konvencijas, ar kurām izveido starptautiskas satelītsakaru organizācijas, nav saderīgas ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma konkurences noteikumiem, dalībvalstis saskaņā ar EK Līguma 307. pantu pieņem visus piemērotos pasākumus, lai likvidētu šādu nesavietojamību. Šai direktīvai būtu jāprecizē šis pienākums, jo ar Direktīvas 94/46/EK 3. pantu ⁽⁴⁾ dalībvalstīm tika pieprasīts tikai "paziņot Komisijai" informāciju, kas par šādu nesavietojamību bija dalībvalstu rīcībā. Šīs direktīvas 11. pantam būtu jāprecizē dalībvalstu saistības likvidēt jebkādas ierobežojumus, kas joprojām varētu būt spēkā minēto starptautisko konvenciju dēļ.

⁽¹⁾ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.

⁽³⁾ OV L 20, 26.1.1996., 59. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 268, 19.10.1994., 15. lpp.

- (14) Šai direktīvai būtu jāsauglabā saistības, kas dalībvalstīm uzliktas ar Direktīvu 1999/64/EK, lai nodrošinātu, ka dominējošie elektronisko komunikāciju tīklu un publiski pieejamu telefona pakalpojumu nodrošinātāji pārvalda savus publiskos elektronisko komunikāciju tīklus un kabeļtelevīzijas tīklus kā atsevišķas juridiskas personas.
- (15) Šai direktīvai nevajadzētu ierobežot dalībvalstu saistības attiecībā uz I pielikuma B daļā noteiktajiem termiņiem, kuru laikā dalībvalstīm jāizpilda iepriekšējo direktīvu noteikumi.
- (16) Dalībvalstīm būtu jānosūta Komisijai jebkura informācija, kas ir nepieciešama, lai parādītu, ka esošie valsts ieviešanas tiesību akti atspoguļo precizējumus, kas minēti šajā direktīvā salīdzinājumā ar Direktīvām 90/388/EK, 94/46/EK, 95/51/EK ⁽¹⁾, 96/2/EK, 96/19/EK ⁽²⁾ un 1999/64/EK.
- (17) Ņemot vērā iepriekš minēto, Direktīva 90/388/EK būtu jāatceļ.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas :

1. "elektronisko komunikāciju tīkli" ir pārraides sistēmas un, attiecīgos gadījumos, komutācijas un maršrutēšanas iekārtas un citi resursi, kas ļauj pārraidīt signālus, izmantojot vadus, radioviļņus, optiskos vai citus elektromagnētiskos līdzekļus, ieskaitot satelītu tīklus, fiksētos (ķēžu un pakešu komutācijas, ieskaitot Internetu) un mobilos zemes sakaru tīklus un elektrības kabeļu sistēmas tiktāl, kamēr tos izmanto, lai raidītu signālus, tīklus, ko izmanto radio un televīzijas apraidei, un kabeļtelevīzijas tīklus, neatkarīgi no raidītās informācijas veida;
2. "publiskais komunikāciju tīkls" ir elektronisks komunikāciju tīkls, ko pilnībā vai galvenokārt izmanto publisko elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanai;
3. "elektronisko komunikāciju pakalpojumi" ir parasti par atļdzību nodrošināti pakalpojumi, kas pilnībā vai daļēji sastāv no signālu pārraidīšanas elektroniskos komunikāciju tīklos, ieskaitot telekomunikāciju pakalpojumus un pārraides pakalpojumus tīklos, ko izmanto apraidei, taču neietver pakalpojumus, kas nodrošina redakcionālu kontroli pār saturu, kas pārraidīts, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus; tas neietver informācijas sabiedrības pakalpojumus Direktīvas 98/34/EK 1. panta nozīmē, kas nesastāv pilnībā vai lielākoties no signālu pārraidīšanas elektronisko komunikāciju tīklos;

⁽¹⁾ OV L 256, 26.10.1995., 49. lpp.

⁽²⁾ OV L 74, 22.3.1996., 13. lpp.

4. "publiski pieejami elektronisko komunikāciju pakalpojumi" ir elektronisko komunikāciju pakalpojumi, kas pieejami sabiedrībai;
5. "ekskluzīvas tiesības" ir tiesības, ko dalībvalsts piešķir vienam uzņēmumam, pamatojoties uz jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu, paredzot tam tiesības sniegt elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai veikt elektronisko komunikāciju darbību noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā;
6. "īpašas tiesības" ir tiesības, ko dalībvalsts piešķir ierobežotam uzņēmumu skaitam, pamatojoties uz jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu, kas noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā:
  - a) nosaka vai ierobežo šo skaitu līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem, kam ir atļauts sniegt elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai veikt elektronisko komunikāciju darbību, neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus; vai
  - b) piešķir uzņēmumiem, neievērojot šos kritērijus, juridiskas vai normatīvas priekšrocības, kas ievērojami iespaido kāda cita uzņēmuma iespējas sniegt to pašu elektronisko komunikāciju pakalpojumu vai veikt to pašu elektronisko komunikāciju darbību tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos;
7. "zemes satelītstaciju tīkls" ir divu vai vairāku zemes staciju konfigurācija, kas mijiedarbojas ar satelīta starpniecību;
8. "kabeļtelevīzijas tīkli" ir jebkura lielākoties kabeļu infrastruktūra, kas izveidota galvenokārt radio vai televīzijas pārraižu pārsūtīšanai vai izplatīšanai sabiedrībai.

2. pants

Ekskluzīvās un īpašās tiesības attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un elektronisko komunikāciju pakalpojumiem

1. Dalībvalstis nepiešķir vai nepatur spēkā ekskluzīvās vai īpašās tiesības attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīklu izveidi un/vai nodrošināšanu vai publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanu.
2. Dalībvalstis pieņem visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka jebkurš uzņēmums ir tiesīgs nodrošināt elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai izveidot, paplašināt vai nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka netiek uzlikti vai saglabāti ierobežojumi elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanai caur elektronisko komunikāciju tīkliem, ko izveidojuši elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošinātāji, caur infrastruktūru, ko nodrošina trešās personas, vai ar kopīgi lietojot tīklus, citas iekārtas vai abonentpunktus, neierobežojot Direktīvu 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK un 2002/22/EK noteikumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka vispārējā atļauja, kas piešķirta uzņēmumam, lai nodrošinātu elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai lai izveidotu un/vai nodrošinātu elektronisko komunikāciju tīklus, kā arī tās nosacījumi ir pamatoti uz objektīviem, nediskriminējošiem, samērīgiem un caurredzamiem kritērijiem.

5. Par katru lēmumu liegt uzņēmumam nodrošināt elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai tīklus, kas pieņemts, pamatojoties uz Direktīvas 2002/20/EK 3. panta 1. punktu, paziņo iemeslus.

Jebkurai cietušai personai būtu jādod iespēja apstrīdēt šādu lēmumu iestādē, kas ir neatkarīga no iesaistītajām personām, un beigās tiesā vai tribunālā.

3. pants

Vertikāli integrēti publiskie uzņēmumi

Papildus 2. panta 2. punktā minētajām prasībām, un neierobežojot Direktīvas 2002/21/EK 14. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka vertikāli integrēti publiskie uzņēmumi, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un kas ir dominējošā stāvoklī, neveic diskrimināciju par labu savām darbībām.

4. pants

Frekvenču izmantošanas tiesības

Neierobežojot īpašos kritērijus un kārtību, ko dalībvalstis pieņemmušas, lai piešķirtu frekvenču izmantošanas tiesības radio vai televīzijas raidījumu satura pakalpojumu sniedzējiem, lai īstenotu vispārējās intereses mērķus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem:

1. dalībvalstis nepiešķir frekvenču izmantošanas ekskluzīvās vai īpašās tiesības elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanai;
2. radio frekvenču piešķiršana elektronisko komunikāciju pakalpojumiem ir balstīta uz objektīviem, caurredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem.

5. pants

Uzziņu pakalpojumi

Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā atceļ visas ekskluzīvās un/vai īpašās tiesības organizēt un sniegt uzziņu pakalpojumus, ieskaitot tālrūpu katalogu publicēšanu un reģistra uzziņu pakalpojumus.

6. pants

Universālā pakalpojuma saistības

1. Jebkura valsts shēma atbilstoši Direktīvai 2002/22/EK, ko izmanto, lai sadalītu universālā pakalpojuma saistību nodrošināšanas neto izmaksas, ir balstīta uz objektīviem, caurredzamiem un nediskriminējošiem kritērijiem un ir atbilstoša proporcionalitātes

un pēc iespējas mazāku tirgus traucējumu principiem. Jo īpaši, ja universālā pakalpojuma saistības pilnībā vai daļēji ir uzliktas publiskiem uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju pakalpojumus, tas būtu jāņem vērā, aprēķinot jebkuru ieguldījumu universālā pakalpojuma saistību neto izmaksās.

2. Dalībvalstis Komisijai paziņo par jebkuru 1. punktā minētajai līdzīgu shēmu.

7. pants

Satelīti

1. Dalībvalstis nodrošina jebkāda normatīva aizlieguma vai ierobežojumu atcelšanu kosmosa segmenta raidietilpības piedāvājumiem jebkurai apstiprinātam zemes satelītstacijas tīkla operatoram un savā teritorijā pilnvaro jebkuru kosmosa segmenta nodrošinātāju pārbaudīt, vai zemes satelītstacijas tīkls, kas ir izmantojams saistībā ar minētā nodrošinātāja kosmosa segmentu, atbilst izziņotajiem nosacījumiem piekļuvei šādas personas kosmosa segmenta raidietilpībai.

2. Dalībvalstis, kas ir tādu starptautisku konvenciju dalībnieces, ar kurām izveido starptautiskas satelītsakaru organizācijas, ja šādas konvencijas nav savietojamas ar EK Līguma konkurences noteikumiem, pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai likvidētu šādu nesavietojamību.

8. pants

Kabeļtelevīzijas tīkli

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai neviens uzņēmums, kas nodrošina publiskos elektronisko komunikāciju tīklus, neveiktu darbības ar savu kabeļtelevīzijas tīklu, izmantojot to pašu juridisko personu, ko tā izmanto citam savam publiskajam elektronisko komunikāciju tīklam, ja šis uzņēmums:

- a) ir šīs dalībvalsts kontrolē vai izmanto īpašās tiesības un
- b) dominē būtiskā kopīgā tirgus daļā, nodrošinot publiskos elektronisko komunikāciju tīklus un publiski pieejamus telefona pakalpojumus, un
- c) veic darbības ar kabeļtelevīzijas tīklu, kas izveidots saskaņā ar īpašām tiesībām vai ekskluzīvām tiesībām tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā.

2. Termins "publiski pieejami telefona pakalpojumi" ir uzskatāms par sinonīmu terminam "publiskie balss telefonijas pakalpojumi", kas minēts Direktīvas 1999/64/EK 1. pantā.

3. Dalībvalstis, kas uzskata, ka konkurence vietējo tīklu infrastruktūras un pakalpojumu nodrošināšanā to teritorijā ir pietiekama, attiecīgi informē Komisiju.

Šāda informācija ietver sīku tirgus struktūras aprakstu. Sniegto informāciju padara pieejamu jebkurai ieinteresētai pusei pēc tās pieprasījuma, ņemot vērā uzņēmumu likumīgās intereses to komercnoslēpumu aizsardzībā.

4. Komisija saprātīgā termiņā pēc iepazīšanās ar šo pušu komentāriem pieņem lēmumu par to, vai attiecīgajā dalībvalstī drīkst izbeigt juridiskās nodalīšanas saistības.

5. Komisija pārskata šī panta piemērošanu vēlākais līdz 2004. gada 31. decembrim.

9. pants

Dalībvalstis ne vēlāk kā 2003. gada 24. jūlijā sniedz Komisijai šādu informāciju, lai ļautu Komisijai apstiprināt, ka šīs direktīvas noteikumi ir ievēroti.

10. pants

Atcelšana

Direktīvu 90/388/EK, kas grozīta ar I pielikuma A daļā minēto direktīvu, no 2003. gada 25. jūlija atceļ, neierobežojot dalībvalstu saistības attiecībā uz I pielikuma B daļā noteiktajiem pārņemšanas termiņiem.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu II pielikumā.

11. pants

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2002. gada 16. septembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Mario MONTI

I PIELIKUMS

A DAĻA

Atceļamo direktīvu saraksts

- Direktīva 90/388/EEK (OV L 192, 24.7.1990., 10. lpp.)
Direktīvas 94/46/EEK 2. un 3. pants (OV L 268, 19.1.1994., 15. lpp.)
Direktīva 95/51/EK (OV L 256, 26.10.1995., 49. lpp.)
Direktīva 96/2/EK (OV L 20, 26.1.1996., 59. lpp.)
Direktīva 96/19/EK (OV L 74, 22.3.1996., 13. lpp.)
Direktīva 1999/64/EK (OV L 175, 10.7.1999., 39. lpp.)

B DAĻA

Iepriekšminēto direktīvu pārņemšanas datumi

- Direktīva 90/388/EEK: pārņemšanas datums: 1990. gada 31. decembris
Direktīva 94/46/EK: pārņemšanas datums: 1995. gada 8. augusts
Direktīva 95/51/EK: pārņemšanas datums: 1996. gada 1. oktobris
Direktīva 96/2/EK: pārņemšanas datums: 1996. gada 15. novembris
Direktīva 96/19/EK: pārņemšanas datums: 1997. gada 11. janvāris
Direktīva 1999/64/EK: pārņemšanas datums: 2000. gada 30. aprīlis

---

II PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Šajā direktīvā	Direktīvā 90/388/EEK
1. pants (definīcijas)	1. pants
2. pants (ekskluzīvo/īpašo tiesību atsaukšana)	2. pants
3. pants (vertikāli integrēti publiski uzņēmumi)	3. panta a) punkta ii) apakšpunkts
4. pants (radio frekvenču izmantošanas tiesības)	3. panta b) punkts
5. pants (uzziņu pakalpojumi)	4. panta b) punkts
6. pants (universālā pakalpojuma saistības)	4. panta c) punkts
7. pants (satelīti)	Direktīvas 94/46/EK 3. pants
8. pants (kabeļtīkli)	9. pants